1893 - 1963
70-ий РІК ВИДАННЯ І СЛУЖБИ СВОЄМУ НАРОДОВІ ТА ПРАВДІ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РЕДАКЦІЯ і АДМІНІСТРАЦІЯ: "SVOBODA", 81-83 GRAND ST. JERSEY CITY 3, N. J.
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел.: з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXX. Ч. 70. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 13-го КВІТНЯ (APRIL) 1963 15 ЦЕНТІВ — 15 CENTS TWO SECTIONS (SECTION 1) No. 70. VOL. LXX.

Христос Воскрес — Воістину Воскрес!

ВТРАТИЛИ НАДІЮ НА ВРЯТУВАННЯ ПІДВОДНОГО ЧОВНА „ТРЕШЕРА"

Вашингтон. — Шеф морських операцій адмірал Джорж В. Андерсон заявив 11-го квітня, що він „із жалем мусить ствердити, що немає надії на те, щоб був якийсь рятунок для атомового підводного човна „Трешера", який 10-го квітня занурився в океані у віддалі 220-ох миль на схід від Бостону, і від нього не було жадної вістки. На океані в районі катастрофи були численні кораблі й літаки, але вони не могли нічого знайти, бо внаслідок бурі хвилі були високі на 10 стіп, а сильний буревій внеможливлював розшуки на океані за слідами пропалого підводного човна. 11-го квітня не видко було навіть тієї плями з ґазоліни, яку спостерігали були 10-го квітня. Буревій розігнав ту пляму по воді, і з неї не залишилося найменшого сліду. Ціла країна в жалобі по 129 особах, які були на „Трешері" і які загинули, - 96 - моряків, 16 офіцерів і 17 цивільних техніків із Портсмуту зі стейту Ню Гемпшир. Повідомлені найближчі члени родини загинулих моряків не хочуть вірити в те, щоб їх найдорожчі вже не жили. Матері, батьки, жінки й приятелі загинулих часто заявляють: „Молюся до Бога! Я не трачу надії... Не можу повірити в те..." Пані О. Кристіянсон із Бронксу, Н. Й., син якої 20-річний Едвард був на Трешері, сказала, що вона вірить в те, що „всі хлопці будуть врятовані". Рада фльоти при Морськім Коледжі в Ню Лондоні, Коннектикат, старається виконати майже неможливе та знайти причину тієї жахливої катастрофи. Фахівці стараються знайти відповідь на різні справи, але жадна з них не може бути певною, бо ніхто не може бачити човна „Трешера" ані немає можливости почути свідчення тих, що були на пропалому човні. Фахівець від атомових підводних човнів віце-адмірал Гаймен Дж. Ріковер запевняє, що виключена є можливість, щоб атомова експльозія спричинила катастрофу.

Генерал Клей за дальше зменшення закордонної допомоги

Вашингтон. — Голова Президентської Дорадчої Комісії в справах закордонної допомоги емеритований генерал Люшос Д. Клей, зізнаючи в Палатній Комісії Закордонних Справ, закликав Конгрес на більше зменшити фонди на закордонну допомогу в бюджеті на 1964-ий рік, ніж це запропонував президент Кеннеді. Президент надіслав Конгресові проєкт зменшити фонди на закордонну допомогу, зокрема з суми $ 4.900.000.000 на $ 400.000.000. На думку генерала Клея бюджет закордонної допомоги можна більше зменшити, і це можна буде зробити під час дискусії над окремими пунктами закордонної програми, коли обговорюватимуть суми допомоги окремим закордонним країнам. Генерал Клей заявив, що він тішиться з того, що Президент погоджується зменшити закордонний бюджет на $ 400.000.000. Очолювана ним Комісія гадає, що може бути більше зменшення, вже цього року, а впродовж кількох років можна буде зменшити військову допомогу до одного більйона долярів.

Рокефеллер гостро критикує політику уряду у відношенні до Куби

Ню Йорк. — Губернатор Нелсон А. Рокефеллер на пресовій конференції гостро критикував політику президента Кеннеді у відношенні до Куби. Він сказав, що „важко є зрозуміти, чому демократичний уряд підтримує войовників за волю в далекому Південному В'єтнамі і одночасно забороняє оборонцям волі діяти в сусідній Кубі". Рокефеллер сказав, що сподівається, що уряд не робить це тому, щоб приподобатися і виявити своє угодовство у відношенні до СССР. Журналісти запитували Рокефеллера, що він думає про угодовство уряду в кубинській справі, бо уряд перешкоджає кубинським оборонцям волі поборювати Кастра — губернатор відповів, що важко чимось іншим пояснити те явище, як хіба тільки спробою приподобатися Москві. Але сам він відмовився сказати, що уряд веде угодівську політику у відношенні до Куби.

Громадянство підтримує секретаря оборони в справі літаків ТФХ

Вашингтон. — Секретар оборони Роберт МекНамара може похвалитися тим, що його підтримує громадянство в справі $ 6.500.000.000 — контракту на будову літаків типу ТФХ з фірмою Дженерал Дайнемікс Корпорейшен. Сенатська Постійна Слідча Підкомісія веде слідство в справі того контракту, бо фірма Буїнґ 5 предложила була нижчу оферту, яку Департамент Оборони відкинув. Автори листів вихваляють секретаря оборони, хоч деякі з них доказують, що МекНамара не повинен кандидувати в 1964-му році на президента, бо те становище повинен знов зайняти теперішній Президент. В одному дні 5-го квітня МекНамара дістав 721-го листа з яких 696 були йому прихильні і 25 неприхильні. Перші листи були проти МекНамари, коли почалося непорозуміння в справі цього контракту при кінці лютого. Але Сенатська Слідча Підкомісія дістає й надалі листи проти секретаря оборони.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Кеннеді** дістав звіт від голови Комісії в справах безпеки Вілліяма Рандольфа Герста молодшого і після того склав заяву, в якій закликає всіх збільшити змагання в тому „напрямку, щоб зменшити число тих жертв, які гинуть на автострадах та вулицях міст в автових катастрофах. Минулого року від авт згинули 41,000 осіб, і Президент сказав, що це є „нерозумне і пригноблююче марнування людських ресурсів". 1,500.000 людей були поранені важко, а коло 3,000.000 легше. Всього того не було б, казав Президент, коли б була скоординована програма безпеки на автострадах і вулицях міст.

● **Пашпортовий уряд ЗДА** передбачає, що цього року більше як один мільйон американців виїде за кордон як туристи. На основі просьб про пашпорти найбільше туристів поїде до Европи. Число жінок буде таке саме як і чоловіків. Минулого року виїздило за кордон 906.900 — на 5.7 відсотка більше, як в 1961-му році (857.961). Треба пригадати, що 10 років тому, в 1953 році, видали були тільки 418,170 пашпортів. Пашпортові уряди денно видають по 5,800 пашпортів.

ПО ВЕЛИКІЙ П'ЯТНИЦІ СТРАЖДАНЬ ПРИЙДЕ ВЕЛИКДЕНЬ РАДОСТИ...

ВЕЛИКОДНЄ СЛОВО АРХИЄПИСКОПА АМВРОЗІЯ СЕНИШИНА, ЧСВВ, МИТРОПОЛИТА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ У ЗДА, ДО БРАТІВ І СЕСТЕР ПОЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ

Дорогі в Христі Браття і Сестри! Вітаю Вас давнім християнсько - українським привітом: „Христос Воскрес"! Коротенькі це слова, але які багаті змістом та дорогі кожному віруючому серцю. Цей привіт не лише переносить нас думками у наші родинні міста і села, у наші церкви й доми, але й об'єднує нас із нашими рідними, з нашими батьками, сестрами і братами, що розбрилися по всьому світу.

Слова привіту „Христос Воскрес" нагадують нам також, що по Великодній П'ятниці страждань — прийде Великдень радости, прийде час, коли Правда переможе неправду - лож. Християни перших віків терпіли жорстокі переслідування триста років, але їх терпінням прийшов кінець, коли 313 року цісар Константин своїм Медіолянським едиктом дав християнам релігійну свободу.

Велика П'ятниця - страждання нашого народу і його Церкви на рідних землях триває вже сорок років. Як довго прийдеться нашому народові й нашій Церкві йти цією хресною дорогою, — не знаємо. Але можемо бути певні, що по Великій П'ятниці страждань наступить для Вас, Дорогі в Христі Браття і Сестри, Великдень радісної свободи. Тому бодріться! Не схиляйте вниз прапора! Будьте мужні, як наш Первоєрарх Високопреосвященний Кир Йосиф Сліпий, Галицький Митрополит, якого я мав щастя вітати у вічному місті Римі в лютому цього року. Для нас усіх це була велика і радісна несподіванка, коли ми довідалися, що по 18 роках неволі наш Владика Кир Йосиф міг прибути на другу сесію Вселенського Собору Другого Ватиканського. Ми всі, що живемо у вільному світі, дякували Всевишньому за звільнення Митрополита Української Католицької Церкви на рідних землях, та не перестаємо благати Бога, щоб Українській Церкві післав повну свободу, а Вас усіх, Дорогі Браття і Сестри, що живете в Україні, чи перебуваєте поза рідною землею, на каторжних роботах, обдарив кращою долею. Переживаючи таке страшне лихоліття, може Вам видаватись, що нема вже надії на зміну до кращого. Не тратьте надії! Не впадайте на дусі. Колись, за царської Росії, під час окупації Галичини царською армією, коли вивезли Митрополита Андрея Шептицького, а священиків виарештували, видавалось, що і зліквідують Українську Католицьку Церкву. Та обставини вкоротці змінились. Митрополит Андрей повернувся на свій митрополичий престіл, а вірні нашої Церкви знову могли свобідно молитися до Всевишнього.

Також і в нинішні часи є познаки, що прийде зміна на краще. Може вона прийти так ненадійно, як ненадійним було звільнення із заслання митрополита Сліпого. В Бозі наша надія і поміч. Тому спільно молімся, щоб Господь скоротив Велику П'ятницю Ваших страждань та дозволив діждатись нашого релігійного і національного Великодня, в якому вже вільними устами будете співати звитяжний гимн „Христос Воскрес".

Ось такими то міркуваннями бажаю поділитись з Вами з приводу Празників Христового Воскресення. Вони дають нам найкращу нагоду, під радісний гомін великодніх дзвонів, полинути думками до Вас, Дорогі Браття і Сестри, що в Рідному Краю змагаєтесь у жахливих умовах за відбудову вільної християнської України, до Вас, непоборні борці, що за Правду і Волю страдаєте в далеких сибірських пустарях чи в холодних в'язничних келіях та передати Вам усім наш Воскресний привіт і Архиєрейське благословення, щоб і Ви всі могли повторити за Псальмопівцем: „Сей день єгоже сотвори Господь, возрадуємся і возвеселімся в онь" (Пс. 117. 24).

† АМВРОЗІЙ
Митрополит
Філядельфійський
Архиєпископ

Митрополит Йосиф Сліпий висвятив п'ятьох українських питомців у Римі

Рим. — В Колеґії св. Йосафата на Авентинському узгір'ю в Римі, відбулися, як подають західньоевропейські й американські пресові аґенції, свячення п'ятьох українських питомців на священиків. Свячень довершив Митрополит Йосиф Сліпий, який перебуває тепер, після свого звільнення з 18-річного ув'язнення, у Ватикані. Відбулися ці свячення в неділю 7 квітня ц. р. в українсько-візантійському обряді. У проповіді, виголошеній після обряду висвячення Митрополит Йосиф заявив, що „так, як Христос після своїх терпінь і мук добився великого тріюмфу в празник Світлого Воскресення Христового, так буде прославлений також страждаючий український народ".

БЛАГОСЛОВЕННЯ НАРІЖНОГО КАМЕНЯ НОВОЇ ЦЕРКВИ В НЮАРКУ

Філядельфійський Митрополит, архиєпископ Амврозій Сенишин довершує акту благословення наріжного каменя української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. Зв'язана з цим урочистість відбулась 31-го березня цього року.

Озвався ж янгол і рече до жінок: „Не лякаєтесь, знаю бо, Ісуса розп'ятого шукаєте. Нема Його тут: устав бо, як сказав!
(Мат. XXVIII, 5-6)

ІВАН ОВЕЧКО

ВЕЛИКА ТИ

Велика Ти безмежністю ланів
І піснею тужливого привіту,
Незламним духом лицарів-синів
І Кобзаря великим Заповітом.

Гартована шляхами Колими,
Ти матерів молитвами велика.
Оплакана дівочими слізьми,
Безсмертна Ти віддавна і довіку.

Чаруюча волошками в полях,
Що їх топтали й топчуть орди дикі,
Терпінням в муках, славою в боях
І смертю кращих з кращих Ти велика.

Велика Ти розп'яттям на хресті
І вірою в найбільший день з великих,
Коли Твоїм Великднем з висоти
Тебе звеличить Всесвіту Владика!

П. К. Ковалів

ПРОЩЕННЯ ВСІМ З ГРОБУ ЗАСЯЯЛО

Св. Іоан Золотоустий у своєму великодньому „Слові" звертається до людей з радісним закликом: „Нехай ніхто не засмучується гріхами, бо прощення з гробу засяяло". Цими словами він стверджує акт викуплення роду людського від гріхів через смерть і воскресення Христове. Тому свято Воскресення Христового — це найбільше свято радости, свято перемоги добра над злом, життя над смертю.

І справді, що може бути відрадніше для людської душі, як прощення провин, що їх людина вільно чи невільно вчинила. Людина почуває себе щасливою від того, що скинуто з її душі важкий тягар гріхів, тягар, який пригнічував її, безнастанно збуджуючи докір сумління.

Але самим лише прощенням, що засяяло з гробу Господнього, не вичерпується спасіння людини: потрібне ще й друге прощення, залежне від свободи волі людини, прощення, про яке згадується в Молитві Господній. Щоб бути прощеним, треба самому прощати, бо в цьому суть того „всепрощення", до якого кличе християнське вчення і яке є запорукою повної радости і любови між людьми.

Тому свята Церква ще в дні Великого Посту закликає всіх людей до признання в своїх провинах, до каяття в них, щоб у день Світлого Воскресення Христового відчути в своїй душі велику радість прощення. Але навіть для тих, хто не встиг цього зробити, двері радости відкриті. „Прийдіть усі в радість Господа свого", — каже Іоан Золотоустий, бо заради всіх людей Христос пролляв Свою кров на хресті, щоб спасти їх від гріха і смерти.

Отже, прощення і є основою тієї радости, яку переживає ввесь християнський світ у день Воскресення Христового. У великодній церковній пісні співається: „День, що його дав нам Господь, радіймо й веселімось у цей день". Нехай ніхто не буде засмучений і цей день великої радости, бо Христос Воскрес, а з Ним воскресла наша радість і любов у Христі, наша віра в непереможну силу життя.

Хоч нині світ стоїть ще на роздоріжжі, не став твердо на шлях Христових ідеалів, не прийняв ще у всій повноті Христової науки, проте наша віра в Його Світле Воскресення, кінець-кінцем, переможе ті перешкоди, які стоять на шляху здійснення цих ідеалів Христової науки.

Свято Воскресення Христового — це свято радости й любови, свято надії на краще майбутнє. Це стверджують слова великоднього Канону: „Небеса нехай достойно веселяться, земля ж нехай радіє і нехай святкує світ увесь видимий і невидимий, бо воскрес Христос — радість вічная". Радіймо ж усі, бо прощення з гробу засяяло! Христос Воскрес!

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОН ДЯКУЄ ПАПІ ЗА ЙОГО ЕНЦИКЛІКУ ПРО МИР

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй, У Тант, склав на спеціяльній пресовій конференції в минулий четвер 11 ц. м. подяку і вдячність Папі Іванові XXIII за його Енцикліку „Мир на Землі", як за могутню підтримку мирових зусиль Об'єднаних Націй та всіх дійсно миролюбних людей і країн. У Тант є віруючим буддистом, але з найбільшою увагою негайно перестудіював названу Енцикліку, що не є легкою справою з уваги на її великі розміри, прикметний стиль таких історичних документів Католицької Церкви та різнородність заторкнених там філософських і реальних проблем. У Тант звернув увагу, що Папа підкреслив вагу міжнародної і надрядної установи для збереження миру та що він звернувся у своїй Енцикліці до всіх людей доброї волі у світі, без уваги на расу віру і політичний табір. У Тант заявив, що він хоче скласти поклін Його Святості за його велику мудрість, візію і відвагу. „Вважаю, що Об'єднані Нації повинні розвинутись дійсно в успішний інструмент для зберігання миру, та навіть, в певному часі повинні дістати атрибути суверенної держави" — заявив У Тант. За винятком комуністичних членів ОН, всі інші — без різниці віровизнання — з найбільшим признанням висловились про той історичний крок Папи. Найперші коментатори виступу генерального секретаря У Танта в'яжуть його з амбіціями Об'єднаних Націй стати саме такою надрядною установою, про яку в Енцикліці говорить Папа. Однак Об'єднані Нації практично не всилі грати таку ролю тому, що вони просто не мають екзекутивної сили. Тому саме кол. през. Айзенгавер і през. Кеннеді пропонували створення міжнародного війська Об'єднаних Націй, з відрядженням до їх розпорядження різних крайових формацій всіх родів зброї. Однак Совєтський Союз був завжди рішучим ворогом такого проєкту, лякаючися власне, щоб Об'єднані Нації не стали дійсним інструментом миру та щоб вони не дістали в руки реальної сили, що її можна б протиставити деструктивним аґресивним діям комуністів в різних частинах світу. З уваги на те своє принципове становище — СССР і його сателіти були проти створення міжнародної поліції, яка пильнує військового перемир'я між Ізраїлем і арабськими сусідами та другого міжнародного війська ОН, що є в Конґо, — і ті держави не платять ні сотика на ті військові місії ОН, внаслідку чого ОН попали у великі довги. Об'єднані Нації, престиж яких упав внаслідку їхнього дійсного безсилля та внаслідку неспроможности розв'язати трудні міжнародні конфлікти, вбачають в Енцикліці Папи Івана XXIII велику моральну підтримку, що її наслідки можуть проявитись вже на найближчій Генеральній Асамблеї. Уряд ЗДА проголосив також офіційну заяву, що прославляє Енцикліку Папи.

Франція погоджується на участь у колективній атомовій потузі НАТО

Париж. — У розмовах, що їх в цьому тижні мали державний секретар Дін Раск і британський міністер закордонних справ лорд Гюм з французькими міністрами, речники Франції заявили готовість причинитись до здвигнення атомової потуги Атлантійського Союзу (НАТО) відрядженням туди двох ескадриль французьких бойових бомбовиків, здатних до перевоження атомових бомб, як теж для бойових акцій, скоординованих із загальним стратегічним плянуванням. ЗДА передали б під командування НАТО три атомово-підводні човни „Поляріс", Британія свої найкращі суперсонічні бомбардувальники „В", а 6 інших членських країн НАТО — Франція, Західня Німеччина, Італія, Канада, Бельгія і Голляндія приступили б туди своїм летунством і, частинно, ракетами. Політичне значення такого пляну в тому, що оце вперше Франція рішається активно співпрацювати з атомовими з'єднаннями в НАТО. Ця справа має прибрати конкретні форми вже на травневому з'їзді міністрів закордонних і військових справ в столиці Канади Оттаві. Про ці військові проблеми взяли участь також прибулі з Вашингтону секретар оборони Роберт МекНамара й голова шефів об'єднаних штабів, ген. Максвел Тейлор.

Женевська конференція роззброєння перервана на один тиждень

Женева. — 17-членна міжнародна конференція роззброєння розійшлась в минулу середу на один тиждень з уваги на Великодні свята. Первісний проєкт, щоб зробити одномісячну перерву — впав, з уваги на спротив деяких невтральних членських держав, які лякалися, що одномісячна перерва вб'є взагалі зainтересування тією конференцією та пошкодить шансам на будь-яке „зговорення", головно в справі припинення ядрових експериментів. Особливо представник Об'єднаної Арабської Республіки застерігався проти одномісячної перерви. Невтральними членами тієї конференції є Об'єднана Арабська Республіка, Індія, Бірма, Швеція, Етіопія, Ніґерія, Бразилія і Мехіко.

У СВІТІ

● **„Комсомольская Правда"** надрукувала листа одного з своїх читачів, який взяв в оборону совєтського молодого письменника Євгенія Євтушенка проти офіційних большевицьких атак. Той — дійсний чи фіктивний автор листа — також признає, що Євтушенко „помилявся" і „не був святим", але заявляється проти того, щоб „силою примушувати Євтушенка змінято свої переконання".

● **Віце-президент Індії** д-р Закір Гуссаін прибув до Об'єднаної Арабської Республіки (колишнього Єгипту), щоб придивитись тамошньому промислові на військові цілі, особливо великому дослідному центрові, що його заснували недалеко Каїро німецькі атомові, ракетні й летунські фахівці. Індійському гостеві давав пояснення австрійський учений-конструктор, д-р Фердінанд Брантнер, який під час останньої світової війни працював в Німеччині при будові воєнних джетових літаків.

● **Лявіна в північній Італії,** недалеко південно-тирольського міста Больцано (Боцен) впала несподівано на групу робітників біля тунелю: 6 робітників згинули, а 7 дальших були ранені. Інша лявіна на швайцарсько-французькому прикордонні, в Альпах, змела сімох лещетарів. П'ять врятувались, але два таки згинули.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.5;0 three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

У свято віри і надії

Не зважаючи на довгі десятиріччя терору, репресій і переслідувань, на безупинне „перевиховування" цілих ґенерацій в дусі безбожницького комунізму, Христова віра в Україні і в інших поневолених червоною Москвою країнах залишилась живою й діяльною. Не одоліли врата адові віри підсовєтських людей у Воскресення Христа-Спасителя.

Як доводять листи і переказувані з Рідного Краю вістки, українські люди не забули предковічних традицій, зв'язаних із Великодніми святами. Не зважаючи на все безпросвіття нелюдського режиму, на невгаваючий тиск і заборони, святкування Воскресення Христового проходить в Україні урочисто, хоч і не завжди так явно, під гомін дзвонів та спів гаґілок, як колись в умовах свободи слова, думки і віри. Ще й сьогодні сходяться не тільки старші, але й молодь слухати великодніх відправ по церквах і домах молитви, ще й тепер збираються наші люди коло великодніх столів, заставлених свяченим, а на майданах дівчата й діти виводять традиційні гаґілки та веснянки. І що найважливіше: може більше, як колись, людські душі сповнені глибокої віри в правду Христового Воскресення, а те, що після днів неволі і гніту приходить відродження, віднова, воля, так само, як після довгих і важких зимових морозів та сніговій приходить весна.

Не тільки в релігійному, церковному житті проявляється невмирущість, тривалість цієї віри. Глибокі зрушення відбуваються також і в різних ділянках духового життя — в літературі, в мистецтві, в науці. Скована десятиріччями свобода мистецької творчости домагається свого всестороннього вияву, шукає нових шляхів, нових засобів для стверджування і прославлювання життя. Невитравлена усякими соцреалізмами і партійно - режимними настановами творча снага літературної і мистецької молоді проривається замерзле, змертвіле плесо совєтської дійсности, ламає перешкоди і — шукає виходу. Подих провесни проявляється скрізь, навіть там, де його ніхто вже не сподівався, де, здавалося б, все і на всіх язиках замовкло, заглухло.

Проламуються льоди, проривається нове, молоде, буйне життя, не зважаючи на перешкоди і озлоблений протинаступ, не зважаючи на шалені атаки совєтського режиму і його літературних та мистецьких реакційних клік. Проти нових зрушень і проривів у духовому житті мобілізується все те, що колись — в добу сталінського терроризму — вбивало, заморожувало мистецьку творчість, що в намаганні знищити духову свободу не вагалося йти на зраду, схидне доносицтво, взаємне винищування. Володіючи всіми засобами адміністраційної влади і тиску, сьогоднішня партійно - режимна плутократія організує широкий погромницький похід на невеличкі гуртки з-поміж вихованої таки в умовах „побудови комунізму" творчої молоді, цілком неспівмірні своїми силами й засобами з партійною й державною машиною режиму і керованих цим режимом спілок й організацій. Викликана вся ця скажена кампанія, хоч і як це парадоксально виглядає, свіжими віршами та виступами молодих літераторів і деякими несміливими новаторськими спробами малярів.

Страх режиму перед кожним проявом творчої свободи зрозумілий, Нові зрушення і ферменти в духовому житті підсовєтських людей є свідченням, з одного боку, про неминучість загину старого, скованого і завмерлого, а з другого боку — запорукою відродження, віднови й визволення людського духа.

Неспокійний Великдень у світі

Цьогорічний Страсний тиждень, коли залунав голос Папи Івана XXIII про конечність встановлення і збереження тривкого миру у світі, базованого на справедливості, взаємній пошані й любові, на шануванні гідности людини й признаванні права окремих людей і кожного народу на той спосіб життя, що його вони собі виберуть — цей Страсний тиждень виповнений також особливою метушливістю дипломатів. У Парижі відбулася конференція вісьмох міністрів закордонних справ держав - членів Організації Південно - Східнього азійського оборонного пакту (СЕАТО), але приявність їх у надсенській столиці використано водночас як нагоду для нарад над комплексом найактуальніших міжнародних проблем. Похмура міжнародна ситуація, зумовлена самим фактом затяжної холодної війни, ще більше захмарилась від січня цього року поважними дисонансами всередині вільного західнього бльоку внаслідок виступів французького президента проти американсько-британських концепцій в ділянках збросння й економіки. Недовір'я закралося було між західніх союзників і, замість надії на єдиний могутній господарський фронт — виринуло мариво погубної для Заходу внутрішньої економічної війни.

Оптимістичне сподівання, що цей з'їзд міністрів у Парижі приведе до доброго діла, виправдалось по всій лінії. Французькі державні мужі заманіфестували вірність Атлантійському (НАТО) і Південно - Східньому союзам (СЕАТО). Звітодавці з Парижу стверджують значне покращання американсько - французьких взаємин та успішність посередницьких заходів західньонімецького міністра закордонних справ у відпруженні також французько - британських відносин. Західня Німеччина, перед якою стоїть проблема поділеної німецької території та загроженого Західнього Берліну, не має амбіції творити з Европи „третю силу" і тому підтримує концепцію великої Атлантійської спільноти, включно із ЗДА і Британією. Газети заповідають, що ці паризькі наради добре підготовили ґрунт під травневий з'їзд міністрів 15-ох держав-членів НАТО в Оттаві.

Міцна єдність західнього світу потрібна для того, щоб успішно протиставлятись труднощам в інших частинах світу. У Південному В'єтнамі триває війна з комуністичними партизанами. У Ляосі комуністи, підбадьорювані комуністичним Китаєм, відновили провокаційні наскоки на державне військо. Внаслідок цього зросла небезпека для Сіяму. Між Пакістаном і Індією ще не поладнано важкий спір у зв'язку з Кашміром, спір, який є водою на млин комуно-китайців з їх аґресивними плянами супроти Індії. В Конго все ще треба зберігати різнонаціональне військо Об'єднаних Націй, на утримання якого нема грошей. Федеративне об'єднання Єгипту, Іраку і Сирії під проводом Абделя Ґамаля Нассера загрожує захитанням політичної і військової рівноваги на Середньому Сході з невеселими перспективами для Йорданії, Савді Арабії і для Ізраїлю. А в Західній гемісфері постійною болячкою є Куба Кастра, при чому останні заходи уряду ЗДА проти кубинських революційних еміґрантів спричинили гострі голоси критики збоку цих патріотів і багатьох американських політиків.

Нема спокою у світі на Великдень 1963-го року. Розпучливі старання врятувати мир, що стоїть в тіні атомового збросння, проявляються у цій метушливості дипломатів. На дуже далекому і ще недосяжному овиді стоїть той образ світової політичної гармонії, до якого так надхненно закликає всіх людей доброї волі римський Папа.

М. Чировський

НА ГОСПОДАРСЬКІ ТЕМИ

Беручи до уваги факт, що це вже прийшла весна, третя після ринкової рецесії, тобто дуже хиткий і небезпечний період, коли звичайно проявляються перші неприємні познаки господарської знижки, економічне положення на ринках ЗДА назагал добре. На це вказують основні статистичні показники господарських процесів: за останні два тижні піднеслися продукційні волюмени сталі, автомобілів, електричної енергії, нафти і транспортового вантажу; ціни залишились відносно стабільними, а біржа, хоч і хитка, виявляла звишкову тенденцію.

Продукція сталі піднеслася завдяки тому, що галузі індустрії, які найбільше вживають сталі, побоюючись страйку сталеварів, значно збільшують на неї замовлення і її магазинують.

Виробництво і продаж авт перевищують рекордовий 1955-ий рік, заповідаючи збут понад 7 000 000 автомашин. Якби це здійснилося, тоді ринковий успіх був би запевнений і, як писали ми два місяці тому, можливість осінньої рецесії була б виключена. Така то дужа автомобільна промисловість в системі американського народного господарства.

Волюмен будівельної індустрії від початку цього року зріс приблизно на 7%. Продаж у роздрібній торгівлі також підвищився більше як на 7% в порівнянні з весняним періодом 1962-го року. Це вказує на триваючу тенденцію споживача не скорочувати своїх видатків, що є надзвичайно важливим моментом для позитивного розвитку ринкових подій.

Розмах у рості економіки стоїть у безпосередній залежності від поширення кредитів. Пропозиція кредитових фондів для інвестицій, поточних торговельних операцій і споживання величезна і навіть переростає попит — запотребування. Внаслідок цього конкуренція поміж фінансовими інституціями сильно загострилася. Зокрема на ринку кредиту для консумента комерційні банки виграють цей змаг із т. зв. кредитівками, які вимагають більших відсотків за позики, бо їхній кредитовий оборот і спекуляційні можливості куди менші.

Широкі кредитові операції дещо захитують вартість гроша, і, щоб уникнути немилого слова „інфляція", ліберальні економісти „Нових Обріїв" стали вживати нового терміну „рефляція", який має бути чимось посереднім між стабільною вартістю гроша і його ступневою знижкою. При цьому треба зазначити, що й попри відносно корисну ринкову коньюнктуру, підприємства та приватні особи розпоряджають далі великим накопиченням ощадностей.

Тим часом економічна політика ЗДА замотується у протиріччя: у внутрішній політиці заступається одне, а в зовнішній — друге. А саме, американський світ капіталу завжди з недовір'ям ставився до демократичного Уряду, підозріваючи його в сильних інтервенціоністичних тенденціях і навіть у напівсоціялістичних нахилах. Рік тому Уряд розпочав був навіть акцію, яка мала доказати, що концепція „Нових Обріїв" не є антикапіталістичною.

Тепер ці побоювання в світі капіталу і приватного підприємства збільшилися внаслідок надто прихильного наставлення уряду до зорганізованого робітництва і його спілок. Уряд противиться і новому протистрайковому законові і застосуванню антимонопольного закону до юній. А так звана Крайова Робітнича Палата під тиском Уряду виносить щораз неприязніші й некорисніші для світу капіталу рішення у випадках його непорозумінь із зорганізованим робітництвом, надаючи робітничим спілкам щораз більший голос у справах, які не мають безпосереднього відношення до положення робітника. Такі справи вважаються загально проблемами ринкового та спекуляційного характеру і ще донедавна розв'язували їх приватні компанії.

З другого боку, у зовнішній економічній політиці, зокрема в ділянці господарської допомоги відсталим країнам, перемагає погляд, що таку допомогу треба давати тільки тим країнам, які стосують у себе принципи капіталізму, не експериментують із соціялістичним плянуванням та державною ініціятивою і не пристають до совєтського бльоку.

Для прикладу, в Індії плянується будову величезних сталеварень державним коштом. Гелврейтс, гарвардський економіст і амбасадор ЗДА в тій країні, прихильник „Нових Обріїв", добивається американської допомоги для цього експерименту. Але комісія для перевірки допомоги ЗДА відсталим країнам, очолювана ген. Люшіюсом Клеєм, рішуче запротестувала проти того, щоб американський податковець мав фінансувати цей „соціялістичний експеримент", чи пак експеримент із державним капіталізмом.

За шістнадцять повоєнних років ЗДА видали коло ста більйонів на допомогу закордонові. Отже, багато зроблено, але й багато допущено помилок. Тепер, здається, починається „нова ера" в справі американської допомоги закордонові на основі дослідів комісії генерала Клея.

Тож, плянується обмежити політично мотивовані дарові ви́зни і дуже ліберальну військову й технічну допомогу часто через Об'єднані Нації. Плянується ширше стосувати систему довготермінових позик і скорочення коштів для більшої видайности акції. Допомогу африканським народам проєктується цілковито передати провідним західньоевропейським державам, а допомогу південно - східній Азії зменшити і згодом зовсім припинити. Тому, що Сукарно виявився совєтським поплентачем, допомогу для Індонезії думають здержати, для Індії і національного Китаю продовжувати, відповідно її раціоналізуючи, а для Близького Сходу обнизити; також запляновано скоротити дотації для Об'єднаних Націй. Латинська Америка має користуватися економічною допомогою ЗДА ще неозначений час.

Люшіюс Клей у своєму інтерв'ю заявив, що дотепер 95 країн одержували допомогу ЗДА, при чому багато з них не виконували своїх зобов'язань. Тож Америка мусить прийняти тверду політику в інтересі вільного світу, щоб своєю допомогою, як, наприклад, Тітові, не мостити шляху для поширення комунізму. Допомогу треба давати тільки тим країнам, уряди яких шанують свободу і засади господарського індивідуалізму — сказав ген. Клей. Безумовно, треба скоротити участь Америки у тих міжнародних економічних справах, в яких Совєти мають змогу вести свою саботажну акцію.

Раціоналізація закордонної господарської допомоги принесе багато користей: передусім — облегшить дефіцитовий тягар ЗДА; подруге — до певної міри вирівняє американський міжнародний платничий баланс; потретє — сприятиме стабільності доляра, і почетверте — затіснить співпрацю між ЗДА і країнами, що одержуватимуть допомогу.

Інж. Микола Яримович

ЛІТНІ ДОМИ І ЦИВІЛЬНА ОБОРОНА

Хочеш миру — готуйся до до війни„ казали старовинні римляни. Часто напасник втрачає охоту до нападу, коли побачить сильного і готового до оборони противника. Очевидно, що тої готовости до оборони не треба приховувати, якщо немає якоїсь укритої цілі, як засідка і т. п.

Західній світ старається затримати і закріпити мир. Тому треба переконувати різними засобами всіх, хто плянує напад, що західній світ сильний і готовий до оборони. На жаль, цього не робиться так, як треба. Замало є реакції на пропаганду безнадійности і недоцільности цивільної оборони в Америці, на випадок атаки атомовою зброєю. Подані до публічного відома технічні інформації неправильно інтерпретується і висновки з того витягається повні дефетизму.

Пояснім наше питання маленьким прикладом: Когось вночі будять і кажуть втікати, бо вже ціла хата горить. Це — „примусова евакуація". Другого день наперед остерігають, щоб у своїй хаті не спав, бо є підозріння, що її хочуть підпалити. Це — „дораджувана евакуація".

Примусова евакуація може запізнитися, і тоді вона непотрібна... Дораджувана евакуація може бути також непотрібною, якщо хати ніхто не збирається підпалювати, або підпалювача прогнали чи зловили. Однак, той, що послухав осторогі, не багато утратив на тому, що в загроженій хаті не ночував. Він не повинен гніватися на того, що його остеріг, мавши поважні підозріння. Може саме тому злочинець хати й не підпалював, бо йшло йому не про знищення хати, а про того, хто звичайно там спить.

Чи не варто би похвалитися перед світом тим, що американський нарід, особливо в західніх стейтах, де є багато воєнної, модерної промисловости, має куди евакуюватись з великих міст та промислових центрів. Там другий, літній дім для родини, поза містом, вже починає входити в життьовий стандарт так, як авто. Доїхати автом до того другого дому, устаткованого всім потрібним для життя — не трудна справа. Це ж бо практикується тут часто наприкінці тижня. Очевидно, що при дораджуваній евакуації повинна вона відбутися в повному порядку, добре зорганізована й контрольована. Після того з примусовою евакуацією тих, що з різних причин не виїхали, не було б багато мороки, бо велика частина населення вже доїхала перед цим на свої місця.

Якщо спиратися на даних преси, то в ЗДА є вже яких півтора мільйона дешевих літніх домів і щороку прибуває їх коло ста тисяч нових, Коли числити пересічно 8 осіб, що в такому домі могли б скритися, то буде 12 мільйонів людей. Це приблизно відповідає кількості всього міського населення сімох західніх стейтів: Каліфорнії, Орегону, Вашингтону, Вайомінгу, Невади, Айдаго і Монтани. А ці нові літні доми — це ще далеко не всі, що є на провінції, не зайняті на постійні мешкання.

Те, що у великих містах східніх стейтів, особливо в Ню Йорку, евакуаційна проблема дуже важка, не перерішує справи, бо для Америки Ню Йорк не є ще всім. Чимало політиків, представників нюйоркського населення в стейтовій леґіслятурі не дуже прихильно поставилися до проєктів адміністрації відносно скріплення цивільної оборони. Нерозумним є твердження нюйоркчан: що буде всім, то буде й нам... Правда, літній дім на провінції ще не хоронить від радіяції. Але там є більші можливості біля такого дому малим коштом викопати яму, покрити її відповідним недорогим матеріялом і зберігати в такому схоронищі законсервовані харчі. Є доволі інструкцій, що пояснюють, як таке сховище робити.

Сама можливість протягом кількох годин мільйони великоміського населення ЗДА розсіяти на мільйонах квадратових миль не густо заселеного терену, з горами й лісами, в приміщеннях, забезпечених водою та харчами і бодай примітивним схоронищем від радіяції, переважно радіоактивних опадів, — це така дефензивна зброя, що крім ЗДА, кращої ніхто на світі не має. Там, де поспіх є рішальним чинником, американський „нарід на колесах" програти не може. А з помічю строгих воєнних законів не було б трудно втримати на дорогах порядок.

Америка відплатним ударом може знищити всіх напасників, разом узятих, і то в дуже короткому часі, бо їм нема чим масово з міст виїхати на таку віддаль, щоб не згинути на місці.

Українське населення Ню Йорку і сусідніх міст починає набувати доми на провінції, переважно в горах. Хоч мало про це говориться, що саме цивільна оборона є головною спонукою до шукання безпечного місця на провінції, другою, дуже важливою причиною набування цих домів є можливість фізично і морально виховувати дітей, особливо малих, літом серед природи, замість на брудних і галасливих вулицях великого міста, повних небезпек для духа і тіла дитини.

Велику працю в цій ділянці виконується в літніх таборах для молоді. Менші діти, що потребують особливої опіки, на жаль, з тих таборів користати ще не можуть. Де ж тоді з тими дітьми подітися, якщо нема досить грошей на побут в літнишкових підприємствах, в яких не раз дітей не легко харчувати, бо вони не хочуть їсти тоді, коли там їжу подають, або таку, яку там подають. Власний, недорогий дім, до того в близькім сусідстві з іншими домами, де є українські діти — найкраща розв'язка.

Ця проблема повинна розв'язуватися в організований спосіб, щоб найкраще забезпечити економічну, відпочинкову та виховну ділянку, користаючи з досвіду інших. Можливість кредитів на організацію таких літниськ з наших ощадностевих інституцій значно скріпить взаємний інтерес боржника і каси.

Для того, щоб намітити за-

(Закінчення на стор. 4-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

„СУБІТКА"

Не знаю, як, коли і в кого, а в нас клали „субітку" у Велику суботу. Цей прадавній звичай практикувався, кажуть, ще до першої світової війни. У війну було строго заборонено розкладати ватри в селі чи за селом, а по війні ніхто якось не здогадався відновити традицію. Відновлено її, в дещо іншій формі, аж осінню 1929-го року, коли почали палити панські стирти. — але це вже арія з іншої опери.

„Субітку" клали хлопці на пагорбі, коло хреста „Свободи", поставленого на пам'ятку скасування панщини в 1848 році. Звідси видно було вогонь аж до Звенигороду, а може й до Під'яркова, хто його знає, земля, кажуть, що п'ятдесят років в одному місці западається, в другому підноситься. Розповідають старі люди, що колись-давно не видно було від нас миколаївської церкви, аж гульк, одного дня, якби з-під землі виросла! Значиться, в нас земля присіла, а в них пішла догори.

Була ще одна пригода з паленням „субітки" коло білого хреста: зараз оподалік стояв старий цвинтар, а звичай велів брати до розпалу „субітки" річ посвячену. Отже, старі, трухляві хрести, що їх вітер повалив, або поламані мари з трупарні або хоч ґонтя з дзвіниці. Потім можна було класти на вогонь будь-що, і не посвячене паливо. Але в нас хлопці були панськуваті, тобто ліниві, не дуже-то їм всміхалося вставати від ватри і напотемки дибати на старий цвинтар збирати хрестики з могил... А ось тобі під носом єгомостів сад, обгороджений плотом! Колики з єгомостевого плоту, розумували хлопці, теж посвячені, бож сад належить духовній особі. Тож, за традицією, тягли на розпал „субітки" штахетини з огорожі. Цього їм наш старенький отець парох ніколи не міг простити і щороку, після свячення пасок, складаючи бажання парафіянам, закінчував їх такими словами:

— Злодії опришки, а штахети знову мені обламали!

Ну, щоб не було кривди єгомостеві, то вже, так, біля півночі, вирушало парубоцтво плюндрувати сусідські подвір'я. З одної загороди притаскали половину плота, з другої перелаз, з третьої зняли цілі ворота, а часом і передок воза, з дишлем на шторц, приперли й встромили в огонь! В наші часи такого роду вибрики можна було б підтягнути під рубрику молодечої злочинности, — в сіру давнину це зараховувалось до традиції.

Раз, кажуть, одного з моїх предків, що був заприсяженим оглядачем худоби, в саму Велику суботу покликали до упавшої тварини. Ну, вже воно не без того, щоб його там не почастували під час сповнювання службових обов'язків. Вертався мій предок додому, з другого кінця села, десь опівночі та й продрог по дорозі, бо ніч була прохолодна. Аж бачить, коло хреста хлопці „субітку" кладуть. Зрадів предок, присівся до вогню, витягнув капшучину, дав хлопцям та й питає:

— Що ж то ви, хлоп'ята, спите?.. Чому не підкинете дрівець до „субітки"?

— А підкиньте самі, як ваша ласка, — говорять парубки. — Там коло вас купка дров стоїть.

— Хе-хе! — захихотав предок, — файні мені дрова. Та ж то чиїсь поломані ворота! Ану їх на вогонь! Славна „субітка" буде.

Підкинув дрівець, погуторив з хлопцями та й потюпав додому збиратись на Ютреню. Прийшов до свого подвір'я та й руками сплеснув: — А де ж ворота?

— Гунцвоти! Батяри! — загомонів предок. — Такто я погрівся коло своїх воріт! І своїми ж руками на вогонь їх клав! А трястя на ваші голови! А щоб вам таке! А щоб вам сяке!

Так хлопцям набасаманив, так нагрішив клятьбою, що мусів другий раз сповідатись перед тією святою паскою...

Ікер

о. М. Федорович

ХРИСТОС — НЕ СОКРАТ І НЕ САВОНАРОЛЯ

ІСТОРИЧНА Й БОГОСЛОВСЬКА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ГОЛГОТСЬКОЇ ДРАМИ

(2)

Як видно з цих кількох **прикладів,** християнське **богословіє не йде врозріз з біблійними** історичними подіями, **тобто** найдавнішою **хронологією** жидівського **народу. Там,** де обидві дисципліни **зазублюються,** наука **християнського богословія** з найбільшою пошаною до Божого **Слова,** як також до історичного **матеріялу** — інтерпретує **і сегрегує його,** а якщо **зайде на те потреба,** у формі **непорушних істин** - догматів — **дефініює** об'явлені в Біблії **Правди Віри.** Богословіє, як **бачимо,** служить найбільш **шляхетним** і святим потребам **душі людини** - християнина **кладе й нормує** стежку до **Бога.** Недарма ця ділянка науки **від давніх** часів носить високоспочесну назву — цариці наук. Історія, а також і інші наукові дисципліни, не йдуть урозріз з богословською наукою, навпаки, в деяких пунктах допомагають сьогочасній людині знайти Бога — або Його сліди в зоряних просторах космосу.

Повертаючи до унітаріянської єресі (незгідної з відначальним християнським навчанням релігійної теорії), поставимо запит: яку відповідь дає віруюча християнська людина украй ліберальним твердженням цього релігійного середовища? Треба знати, що „за плечима" унітаріян криються прерізні формації релігійних вільнодумців, з атеїстами включно. Також не можна поминути й того, що в основних точках унітаріянського „кредо" однозгідний з ними релігійний юдаїзм. Це стосується їхньої інтерпретації одноособового Бога, також у відношенні до Христа, як Спасителя світу. Зокрема ж щодо Голготської Драми традиційний юдаїзм і псевдохристиянський унітаризм майже повністю одне одного покривають.

Пастор Джан Голмс поставив на одній „історичній" площині Христову муку й смерть Спасителя на Голготі з „мучеництвом" Сократа, Савонаролі і інших борців за всесвітські ідеали... Така паралеля, навіть з чисто історичної точки зору, науковий примітивізм. Така смілива теза суперечить, в найкращому випадку ігнорує, історичні факти. З погляду християнського богословія, як стислої науки, все сказане вище не згідне з Книгами Старого Заповіту.

Перелистковуючи Біблію, знаходимо численні докази, що її субстанція — за чотири тисячі років її росту — це ніщо інакше, як довга й могутня пісня туги, надій і сподівань - благань у сторону небес цього ж Богом „обраного народу" — у сторону самим Богом іще в раї обітованого Месії. Впродовж довгих століть різні формації цього священного, Богом інспірованого твору, згадують про майбутнього Спасителя. Ця свята „епопея століть" своєю центральною фігурою має майбутнього Месію, навіть подає чимало деталів про Нього, також про Його майбутню Матір - Діву, пише про Його страждання і смерть, а передусім приготовляє серця до Його пришестя. Все це, як сказано вище, дуже скрупулятно виловлює, упорядковує й аналізує, інтерпретує християнське богословіє. Шляхами логічних висновків і біблійних студій кладе межу між істотним та надприродним і тим, що носить назву людського й дочасного, отже й недосконалого. За біблійними, що так скажемо, історичними лаштунками виходить на всю височінь Особа майбутнього Месії, якого Новий Заповіт називає Спасителем, Ісусом Христом. Отже, християнська історія, а також християнське богословіє також у книгах Старого Заповіту подають собі руки. Людське й божественне взаємно доповняються.

Страсті й смерть Спасителя на хресті тісно сплели в одну догматичну цілість християнська історіографія і богословіє. Син Божий потвердив це Своїми словами, сказаними на найбільш авторитетному людському форумі. На судищі перед найвищими жидівськими духовниками, потім перед поганином Пилатом Христос заявив, що Він — справжній Цар, але царство Його не з цього світу. Іншими словами, будучи в людському тілі, Він належить до інакшої сфери буття; що більше, Він Син Божий, Він правдивий Бог, хоча у людській подобизні.

Отже, вести паралелю поміж Христом-Богом і Сократом, Савонаролею і іншими „безсмертними" цього світу — історичний, а також з християнського погляду — богословський нонсенс. Своїми передсмертними словами: „Отче, в руки Твої віддаю душу мою" Христос заманіфестував свою абсолютну приналежність до неба, заманіфестував, що Його земна місія з останнім ударом Його серця була повністю завершена.

Чим для світу був Христос, яка була мета його появи на землі, Його апостольських трудів, нарешті безмірних Його страждань і болючої смерти — подав св. Євангелист Іван: „Життя ж вічне — це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що Ти Його послав" (17:3). Життя і смерть Сократа, Савонаролі і інших „мучеників" за високі ідеали світу були останнім і, справді, дуже болючим актом їхньої земної мандрівки. Свою святу смерть схарактеризував Спаситель, прощаючись із Своїми учнями на Тайній Вечері, такими надхненними словами: „Від Отця вийшов Я, і на світ Я прийшов. І знову покидаю Я світ та йду до Отця" (Єванг. св. Івана, 16:28:). Таке відначальне і догматичне навчання Вселенської Христової Церкви про Голготську Драму. Все інше, парафразуючи слова св. Апостола Павла — людське й грішне мудрування.

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, 5020 OLD YORK RD., PHILADELPHIA 41, Pa.

ХАЙ ЖЕ НАША НАДІЯ БУДЕ ПРЕДМЕТОМ ГАРЯЧИХ МОЛИТОВ...

З ВЕЛИКОДНЬОГО АРХИПАСТИРСЬКОГО ПОСЛАННЯ ПРЕОСВ. ЯРОСЛАВА ҐАБРА, ЄПИСКОПА ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ШИКАҐІВСЬКОЇ ЕПАРХІЇ

Найбільше величаве Свято в історії церковного календаря, яким є Христове Воскресення, дає нам нагоду до особливої радости не тільки на час самого Великодня, але й на довше, бо цією радістю є сповнене ціле наше життя. Правда про Христове воскресення із мертвих вливає в наші серця надію, що і ми воскреснемо й будемо учасниками небесної щасливости в Бозі в залежності від наших заслуг...

Наш Спаситель дає запевнення про це у своїм Воскресенні, а якщо ми шукаємо за додатковим запевненням цієї правди, тоді ми можемо знайти його в численних виявах Христової Церкви, що провадить нас на дорозі святости.

Хоча Христова Церква видержала всі можливі атаки і супротивності внутрі і зі зовні, то проте її принципи такі самі сьогодні як і тоді, коли Христос повірив св. Петрові в особливший спосіб духовий провід над мільйонами душ в приготуванні до їх власного воскресення. Божественна живучість, що є суттєвою частиною Церкви, є ще одним виявом волі Всемогучого Бога, щоб та Божа установа витривала без зброї стільки різнородних жахливих атак, які були спрямовані на її знищення — треба уважати наглядним чудом історії.

Хоч Церква терпить, Вона є незнищимою, хоч Вона кривавиться, Вона ніколи не загине. Наша ґенерація є свідком цього Божественного впливу, що береже Церкву. Хоч її галузка — Українська Католицька Церква є питомим прикладом мучеництва, якого спричинником є сили атеїзму, то проте в особі її Митрополита, Високопреосвященного Кир Иосифа Сліпого, якого приїзд до Риму був джерелом великої радости Святішого Отця, ми знаходимо ще один доказ того, що Господь Бог може зробити людину непереможною.

Гекатомби жертв, що їх понесла Українська Церква впродовж останніх сорок років є причиною нашого великого смутку, та проте, хто не добачить батьківської Божої Руки в збереженні нам цього великого Ісповідника аж до часу його звільнення? Чи не добачуємо в його повороті до активної участи в Соборі Вселенської Церкви надії, що й наша ціла Українська Католицька Церква буде вільною?

Хай же ця наша надія буде предметом гарячих молитов під час цьогорічних Торжеств Христового Воскресення, як також глибокої віри, що наша Церква діждеться повного її розквіту. Ми будемо засилати наші молитви так довго, доки не вимолимо у Господа цього щасливого дня. Щиро надіємося, що Воскреслий Христос зішле обильне благословення на Католицьку Церкву, на нашого улюбленого Первоєрарха Митрополита Иосифа Сліпого, на тих наших українських Владик, що на волі і тих, що з терпеливістю очікують години визволення. Цього благословення вимолюємо для всього многострадального Українського Народу, для священиків, монахів, сестер і вірних нашої Епархії св. Отця Николая і всіх вірних в цілому світі.

† ЯРОСЛАВ,
Єпископ Епархії
св. Отця Николая
в Шикаґо.

ВЕЛИКДЕНЬ НА УКРАЇНІ

Вертаються із свяченим.

40 мільйонів арабів єднаються в одну державну федерацію

Каїро. — Найвищі державні представники трьох арабських держав — Об'єднаної Арабської Республіки (Египту), Сирії і Іраку — погодились на федерацію й об'єднання їх держав під назвою Об'єднаної Арабської Республіки з її президентом Абделем Гамалем Нассером у проводі. Столицею нової державної федерації буде Каїро і та федерація вестиме одну закордонну політику з одним тільки дипломатичним представництвом. Сповістив про це офіційно речник єгипетського уряду Алі Сабрі. Багато подробиць мають ще бути виготовлені в дальших нарадах. Плянується покликання до життя Федеральної Ради та Верховної Економічної Ради. Покищо не передбачується введення одної валюти для всіх трьох держав, але має бути виготовлена спільна економічна політика, особливо в ділянці внутрішньої та закордонної торгівлі. Невідомо ще, як розв'язано розбіжність думок між сирійськими й іракськими лідерами з одного боку та єгипетським президентом Нассером з другого — щодо форми правління та існування окремої політичної партії Баат, членами якої є сирійські і іракські лідери та яка заборонена в Єгипті. Дальшою престижевою перемогою Єгипту в тих переговорах є згода Сирії і Іраку, щоб прапором нової федерації був дотеперішній прапор Об'єднаної Арабської Республіки, з трьома зірками на ньому.

З Празником
СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рідним, Приятелям і Знайомим
— бажають —
Надія, Володимир, Лариса, Любомир і Всеволод
ОНИШКЕВИЧІ

Ірина Лаврівська

ПРАВДИВА КАЗКА

Далеко за морями була собі країна. Кажуть люди, — чудова країна. І сади там навесну білим цвітом обсипались, і соловейки в кущах ліщини щебетали, і небо там синє - синє було. І люди там добрі жили, мудреців своїх мали і їх шанували, і діти там чемні родились.

Аж раз небо потемніло, вихор зірвався, буря розшалілась. Дерева поломила, знищила сади і людей по світі розігнала.

Ідуть, мандрують добрі люди і діти маленькі і старі мудрагелі — дванадцять їх було.

— Куди ви ідете, старці? — питали прохожі.

— Ми слуги свого народу. Де люди наші, там і ми.

І нагло звідкись, наче з високої гори, почувся голос:

— Пам'ятайте! Нарід, який не шанує своїх мудреців, не гідний називатись народом!

— Знаємо, пам'ятаємо!

І пішли світами добрі люди і діти маленькі і мудреці. Дванадцять їх було...

Осіли в країні за глибоким морем, мудрецям своїм затишне місце знайшли.

— Ви нам розумом служити будете, а ми вам загинути у чужині не дамо — казали добрі люди.

— Спасибі за благороднє слово — відповіли мудреці.

І пішли далі добрі люди і діти маленькі, залишивши мудреців у затишку. Час минав. Добрі люди шукали собі теплого місця, спочатку великими громадами ходили, спільно собі допомагали і про мудреців незабували.

Хто це ті люди, що з-за моря прийшли? — питали чужинці.

— Це волоцюги, що хати не тримаються — говорили одні.

— Ідіть собі, звідки прийшли. У нас досить своїх! — кричали інші.

— Ми добрі люди, не женіть нас, Ми поневолі мусіли свій край покидати — боронились приїжджі, — але їх ніхто не слухав. Мудреці, поможіть нам, ви ж розум народу, скажіть їм, хто ми, і чиї ми діти, і чому ми сюди забрили.

І взялись мудреці до праці — 12 їх було — писали книги, в світ їх посилали, правду про свій нарід голосили.

І легше стало добрим людям в чужому світі жити.

Час минав, Діти виростали, а добрі люди трохи перемінились, не такі то вже добрі були. Вже в купі не ходили, собі не помагали, про своїх мудреців щораз частіше забували.

І зібралися мудреці на нараду — вже тільки десять їх було — і вислали одного до своїх людей помочі просити.

— Дайте нам розпочате діло докінчити, всю правду про нарід наш сказати. Це ж ми для вас і для дітей ваших цей труд на себе взяли.

— Поможемо, всі поможемо! — наче зі сну збудились добрі люди. І знову мудреці взялись з запалом до праці і чекали вісток від своїх людей. А добрі люди вже щораз менше добрими робились. Розгосподарились на новій землі і вже почали навіть ворогувати поміж собою, а про мудреців своїх зовсім забували.

Час минав, а мудреці чекали — вже тільки дів'ять їх було. В хаті холодно, дощ через діравий дах дорогі книги мочить, і голод заглядає. Літом мудреці в городі землю копають, насіння садять, щоб було що їсти. А зимою надією живуть, що скоро літо буде.

І нагло звідкись, неначе з високої гори, почувся голос: „Пам'ятайте, що горе тим, які мудреців своїх забувають! Нарід, що не шанує своїх старців, не гідний називатись народом!"

А добрі люди, що вже зовсім недобрими стали, не чули, наче оглухли. А мудреці — вже тільки вісім їх осталось — голодом примірають, грубі книги в холодній хаті пишуть. Про тих людей, що колись добрими були!

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ — ЦЕ ПІДСТАВА НАШОЇ ВІРИ

З ВЕЛИКОДНЬОГО ПОСЛАННЯ ВПРЕОСВЯЩЕННОГО БОГДАНА, МИТРОПОЛИТА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ

Коли сьогодні на світі немає повної радости, коли повно смутку та скорбот, коли людське стомлене серце сповнене тривогою про завтрішній день, коли найкращі людські вислови про мир цього світа, миру і спокою для людства не дали, коли світ поділений на вільних і рабів, коли слово про радість Христового Воскресення досить явно здавлюється і забороняється в багатьох частинах земного шару, тоді навіть серед таких несприятливих обставин наша радість мусить бути в нас, бо Христос сама Правда із гробу воскрес. Його Воскресення — це побіда над смертю, це запевнення для нас, що правда запанує над неправдою, що зло буде знищене. Правда про Воскресення Христа — це підстава нашої віри, це підстава нашого існування, це тверда основа, на якій має бути побудоване все наше життя. Христос воскрес задля нашого спасіння, Христос воскрес, щоб нас піднести від смерти до життя.

Серед нечуваних скорбот та страстей нашого українського народу на Рідних Землях, де зло і неправда нищать змагання і віру нашого народу в перемогу Правди, де всякий промінь радости і надії здавлюється і притемнюється, Воскресення Христа Спасителя нас пригадати нам і збудити в нас ще більш сильну і незламну віру в те, що Правда переборе, бо Христос Воскрес.

По муках, страстях і смерті — прийшло життя, прийшла нова радість, радість вічна. По муках і страстях нашого народу — прийде нове життя, прийде та радість, яку принесе нам Христос на нашу многострадальну землю. Воскресення Христа — це непохитна віра наша в наше воскресення, в наше буття, це запевнення і запорука нашої повної радости в день Великодня для нашого народу.

„Підійдіть, в цей урочистий день Воскресення причастімось нового виноградного плоду, божественної радости Царства Христового, оспівуючи Христа, як Бога, по віки" (Канон Пасхи, Пісня 8). Такими словами заохочує нас Церква Свята Православна відзначити день Христового Воскресення, а день цей — це „радість над радощами і свято над святами".

† Богдан, Митрополит

Збори Українського Лікарського Т-ва Міннесоти

16-го березня Відділ Українського Лікарського Т-ва в Міннесоті відбув свої річні загальні збори. Ці збори відбулися при співучасті голови Головної Управи УЛТПА д-р Р. Сочинського, який прибув із Ню Йорку, щоб змінити зв'язок Головної Управи із Відділом Міннесоти.

Після звітів, які за уступаючу Управу Відділу подав д-р А. Лисий, розвинулась дискусія на тему біжучих та майбутніх справ і діяльности Відділу в Міннесоті, як також УЛТПА в цілому. В дискусії також забирав слово д-р Р. Сочинський, який розвинув думку про систему та завдання Лікарського Т-ва Північної Америки, що об'єднує всіх українців лікарів та дентистів.

Загальні збори, уділивши абсолюторії уступившій Управі, вибрали одноголосно таку нову Управу Відділу: д-р Михайло Данилюк — голова, д-р Петро Попадюк — заст. голови, д-р Іван Дорощак — секретар і скарбник, та д-р Юліян Павлишин і д-р Орест Филипович — члени Управи.

Під кінець збори вислухали додаткових інформацій й пропозицій, які висловили голова УЛТПА д-р Р. Сочинський та голова Відділу д-р М. Данилюк про можливості і потребу об'єднання українських лікарів та дентистів із цілого терену Міннесоти та обох стейтів Дакот в один Відділ УЛТПА. Висловлено ряд позитивних думок про дальшу працю в конструктивній формі цього найдалі на захід висуненого Відділу УЛТПА в системі цілого Т-ва та в рамках українського життя взагалі.

М. Д.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УДІЛОВЦІВ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в НЮ ЙОРКУ

— відбудуться —

в неділю, дня 28-го квітня 1963 р.

в год. 2:00 по полудні
у великій залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,
із слідуючою програмою:

1. Вибір 7 членів Ради Директорів на час 3-ох років.
2. Біжучі справи.

З причини зміни адреси, багатьом уділовцям пошта не може доручити запрошень на Збори. Закликається всіх уділовців взяти участь у Загальних Зборах, а хто не отримав запрошення, на Зборах дістане фінансовий звіт і „проксі балот", як картку до голосування.

За Дирекцію Українського Народного Дому:
Іван КОГУТ, секретар — Юрій ВОЛИНЕЦЬ, голова

ТРАДИЦІЙНІ ПОБАЖАННЯ ІЗ СВЯТАМИ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

нашому Дорогому Дротові,
Друзям у ГПРАді, ГПБулаві, усім КПСтаршинам, усім Станичним старшинам, Проводові та Членам Пласт-Приюту, Батькам Пластової Молоді та усім Друзям і Подругам — членам нашої Організації
— складає —
Станична Старшина
НЮ ЙОРК

В суботу 13-го і неділю 14-го квітня 1963
в залі Літературно-Мистецького Клюбу в НюЙорку
(149 2nd Avenue)

Останні два дні виставки
МАЛЯРСЬКИХ ПРАЦЬ
Івана МАТУРИ
(Недавно прибув з Аргентини)
ВІДЧИНЕНО — в суботу — 8-10 веч.
в неділю — 1-8 веч.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК
— повідомляє, що —
СХОДИНИ ЧЛЕНІВ
з рефератом
Д-ра Р. КИСІЛЕВСЬКОГО "Polycythemia vera"
— відбудуться —
в суботу, 27-го квітня 1963 р.
в год. 8:30 веч.
в залі Церкви св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ
Sanford Avenue & Ivy Street, NEWARK, N.J.
ПО СХОДИНАХ ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ З РОДИНАМИ
УПРАВА ВІДДІЛУ

Увага! БАЛТИМОР, ВАШИНГТОН **Увага!**
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ В БАЛТИМОР
влаштовує
ВЕЧІР ПІСНІ І РОЗВАГИ
в неділю, 21 квітня 1963, о год. 6.30 веч.
при 16 S. Paterson Avenue, BALTIMORE, Md.
УЧАСТЬ БЕРУТЬ:
Концертова співачка п. Наталія АНДРУСІВ; мистець сцени — гуморист Ярослав ПІНОТ-РУДАКЕВИЧ; Студентський дівочий гурток та жіночий хор виконають гаїлки, танці та пісні.
До ласкавої участи запрошує
УПРАВА СУА

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої Мами
бл. п. Антонії ПОПОВИЧ
вдови по професорові ДОМЕТІЮ
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
17-го квітня 1963 року
о год. 7.30 рано
в церкві св. ВОЛОДИМИРА
в ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж.

син: д-р МИРОСЛАВ з Рідною і внуком
доньки: ОЛІМПІЯ ВАСЬКІВ з Рідною
МЕЛЯНІЯ КРИВОКУЛЬСЬКА з донею
ТЕТЯНА БУТОВИЧ з дітьми
МАРТА ОЛІЙНИК з Рідною

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього
в п'ятницю, 29-го березня 1963 р.
відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО
бл. п. д-р Володимир ҐІЛІЦІНСЬКИЙ

Цією дорогою складаємо якнайщирішу подяку о. І. Библову за відслуження Парастасу та о. пароховi Лаптуті за відправлення Похоронів, та членам хору „Трембіта" за зворушливий спів під час Парастасу.

Наша щира подяка д-рові О. Утрискові за прощання Покійного від хору „Трембіта", п. Б. Стефановичові від Т-ва „Самопоміч" та д-рові І. Козакові, який прощав Покійного не тільки як товариша по зброї, але як приятеля.

Не всилі висказати подяки всім тим численним Друзям і Знайомим Покійного, які зложили пожертви на Служби Божі, за вінки та квіти, пожертви на народні цілі, за вислови співчуття та за участь в Панахиді і відпровадженні Покійного на Вічне місце спочинку.

Зокрема наша щира подяка Приятелям за несення домовини Покійного.

Дякуємо похоронному заведенню Литвина за взірцеве переведення похорону.

Нехай Всевишній щедро винагородить Всіх тих, що причинились до злагодження нашого болю і смутку та вшанували пам'ять Покійного.

РОДИНА

Замість квітів
на могилу Батька нашого Товариша
бл. п. д-ра Володимира ҐІЛІЦІНСЬКОГО
складаємо
$15.00 на потреби НТШ в Сарселі.
Р. і І. ВИННИК
Р. і Р. СТЕЦУРА
В. ДАНЧУК

Літні доми і цивільна оборона

(Закінчення зі сторінки 2-ої)

гальну схему для організованого розвитку плянованих літниськ, ми виготовили рамовий статут „Вакаційних Клюбів", що надає напрям цій акції. Очевидно, що підготова до цивільної оборони при помочі і на терені „Вакаційних Клюбів" буде одною з важливих проблем.

Якщо сполучити дві головні причини для набуття дому в спільнім літниску, а саме відпочинок і якесь забезпечення проти атомової бомби і то майже за ті самі гроші, тоді справа цивільної оборони буде виглядати багато краще, тим більше, що йтиме вона з духом „моди" із Заходу. А в Америці бажання дорівняти сусідові, це дуже важливий стимул.

Для ближчого роз'яснення цієї дуже актуальної і цікавої проблеми відбудеться в другій половині квітня ц. р. в Ню Йорку ілюстрована доповідь автора цього допису, спонзорована нюйоркським Відділом „Самопомочі". Там буде поданий практичний підхід до реалізації справи набуття літнього дому, навіть дуже скромними засобами і без великої заборгованости. Також можна буде оглянути там понад сто картин нових домів, з аналізою їх цін, для кращого зрозуміння різниць між тими домами і кращого підходу у набутті дому, відповідного до потреб і матеріяльних засобів.

● **Військовий південно-корейський уряд** вирікся свого пляну правити ще дальших чотири роки по-диктаторськи та погодився на розписання виборів осінню цього року. Він обіцяв привернути право тамошнім політичним партіям на відновлення їх діяльности.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

СУБОТА, 13-го КВІТНЯ 1963 р.:

АМБРІДЖ, Па. — Місячні Збори Б-ва св. В. Великого, Відд. 161 о год. 7-ій веч. в домівці Відділу. — В. Гладьо, секр.

П'ЯТНИЦЯ, 19-го КВІТНЯ 1963 р.:

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Збори Т-ва Українська Січ, Відд. 170, о год. 6-ій веч. в УНДомі при 90 Фліт ул. Проситься членів прибути на Збори та вирівняти свої вкладки. — І. Грабар, секр.

BROOKLYN, N.Y. — Спеціяльні Збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 325 о год. 8-ій веч. в Укр. Домі під ч. 216 Grand St., Brooklyn, N.Y. Проситься членів прибути на ці Збори. — А. Цюпа, секр.